

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת מצורע

אור

קורות ביתו וחפציו של האדם מושפעים ממעשיו ומשפיעים עליו:

ויקרא פרק יד (לד) כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם:
ביאור חז"ל מדוע מנתץ אבני הקיר:

ופרש"י וכן מבואר במדרש ויקרא רבה (וילנא) פרשת מצורע פרשה יז-ו וכתוב נגע צרעת, תני ר' חייא וכי בשורה היא להם שנגעים באים עליהם? תני רבי שמעון בן יוחאי כיון ששמעו כנענים שישראל באים עליהם עמדו והטמינו ממונם בבתים ובשדות, אמר הקדוש ב"ה אני הבטחתי לאבותיהם שאני מכניס את בניהם לארץ מלאה כל טוב, שנאמר (דברים ו) ובתים מלאים כל טוב, מה הקב"ה עושה מגרה נגעים בביתו והוא סותרו ומצא בו סימא.

שאלות:

א) ויש לשאול אם הקב"ה רוצה לבשר את עם ישראל בבשורה טובה ולגלות את המטמונים מדוע זה צריך להיות על ידי נגעים טמאים ולא על די דבר יותר משמח? ב) זאת ועוד מקשה הזוהר אם רק בכדי לגלות את המטמון מטרת הנגעים אם כן מדוע יש מצבים שצריך להרוס ולזרוק את חומרי הבניה מחוץ לעיר?

הבנת האדם לעומת דעת תורה:

נקדים ונאמר שבדרך כלל האדם אינו מייחס חשיבות או נותן את דעתו על כל החפצים הסובבים אותו הן המבנה והן הריהוט ואינו חושב אלא מבחינה ויזואלית שיראה יפה בעיניו, אבל מבחינה רוחנית אינו מתאר לעצמו שהדבר יש לו משמעות וערך עליון כי הדבר בעל השפעה על גורלו של האדם ועל מזלו ועל נשמתו, ולכן התורה מלמדת אותנו שאין לזלזל במשמעות של חומרי הגלם וחפציו הסובבים אותו, ועד כמה מעשיו של האדם מושפעים ומשפיעים על האדם כאשר נבאר.

יסוד הזוהר מדוע אינו מחזיר האבנים שהוא משפיע ומושפע מהקירות:

ונביא את דברי רשב"י בזוהר אשר משלים את ביאור העניין בפרשת תזריע דף נ ע"א כתב רשב"י אחרת מדבריו במדרש ותקציר דבריו שהוא שואל אם כל המטרה בכדי שימצאו מטמונים קשה מדוע התורה מחייבת לזרוק את האבנים הרי אחרי שמצאו את המטמון הגיעו למטרה ויכולים להחזיר את האבנים? אלא אומר רשב"י בהכרח כי יש מטרה נוספת והוא שצריך האדם לדעת כי האדם בפיו מקדש את מעשיו על ידי שאומר שהוא עושה אותם לעשות רצון השם, כמו במשכן כל דבר נתקדש בגלל שהם אמרו שמטרת הבאת התרומה להשרות השכינה בין עם ישראל, כך כל אדם שבונה בית צריך לומר שמטרת בניית הבית כדי לעשות בו רצון השם ועל ידי זה שורה השכינה באותו בית, בדומה לכך הפוך אם אדם אומר שהמטרה שלו לבנות הבית לעבודה זרה הופך הבית למקום השראת טומאה ואין השכינה יכולה לשרות באותו בית, וכיון שבני ישראל נכנסו לארץ ישראל והקב"ה רוצה להשרות השכינה בניהם והם אינם יודעים מה היה עם הבית של הגויים, לכן הקב"ה עשה חסד עם בני ישראל והביא נגעים על הבתים בכדי לגלות להם איזה בתים נבנו בטומאה וחייבים לחדש אותם בכדי לטהר אותם ויוכל הקב"ה להשרות שכינתו בבית, וכותב בזוהר כי צריך לדעת כי בית שנבנה לטומאה מאוד מסוכן לגור בו כי בטוח שהם ינזקו בגופן במחלות או בממונם שיפסידו רכושם בעסקיהם ועדיף לגור ברחוב ולא באותו בית, ולכן חובתו של כל אדם כאשר בונה בית שיאמר שהוא בונה בשביל לקיים בו תורה ומצוות ועל ידי זה תשרה הברכה וההצלחה והשכינה באותו בית. נמצא עולה ומתברר כי אמנם הקב"ה רצה לגלות את המטמון הכספי אך בנוסף לכך רצה לגלות את המטמון הרוחני של הבית אשר כל גורלו של האדם מושפע מכך. ומצאתי שמעין זה כתב השפת אמת ויקרא פרשת מצורע בפסוק כי תבואו כו' ונתתי נגע כו'. וקשה מה בשורה היא זו. ופירש"י שהטמינו כנענים כו'. וקשה וכי היה צריך הבורא ית' אלה העצות ולמה נתן לכנענים זאת המחשבה להטמין ושיצטרכו בני"י להחריב הבתים? אמנם וודאי גוף הענין נגעי בתים הוא פלא גדול והוא אות ומופת על קדושת בני"י שמביאין קדושה וטהרה גם במקומות מושבותיהם. ויש ללמוד ק"ו דכתיב אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה על החטא שקורות ביתו של אדם מעידין. מכ"ש מדה טובה מרובה שהצדיק צריך להביא הרגשת קדושה בכל השייך אליו וגם בצומח ודומם. והנה בני"י כן עשו שהוציאו ארץ כנען מיד הטומאה והכניסוהו בקדושה שכשנקרא ארץ ישראל השרה הבורא ית' שכינתו בבהמ"ק. וזה בכלל ובכלל מאווד שצריכין להביא לכל הנכסים הארת הקדושה. ומצד זה יכול להיות טומאת נגע צרעת גם בבתים. וזאת הבשורה טובה שיוכלו לתקן כל המקומות ג"כ. והוא באמת מטמוניות. שבכל דבר הגשמי ביותר. מוטמן בו ניצוצי קדושה ביותר עכ"ל.

בית תינוק ואשה סימן:

ובזה נבין המבואר במסכת חולין דף צה ע"ב תניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר: בית תינוק ואשה, אף על פי שאין נחש יש סימן. אמר ר' אלעזר והוא דאיתחזק תלתא זימני, דכתיב יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו. וכן נפסק בשו"ע יו"ד סימן קעט סעיף ד בית, תינוק ואשה אף על פי שאין נחוש, יש סימן. הגה: אם הצליח אחר זה ג' פעמים או לא (ב"י בשם רש"י) עכ"ל. וביאור הדבר כי הבית משפיע על גורלו ומזלו ובריאותו של האדם כמבואר בזוהר הנ"ל. ואני עד לכך שהייתי מתגורר בבני ברק ובבניין הסמוך היית זירה שעומדת להשכרה ותמיד הושכרה לזוגות צעירים ולצערנו כל זוג שהתגורר שם התגרש כך כמה זוגות, כמו כן היה בניין בפרדס כץ שרח"ל שרוב דיירי הבניין נפטרו צעירים מהמחלה ועוד.

מה גדולתן של מעשה חייא:

עוד מבואר עד כמה יש חשיבות אפילו ליצירת חומרי הגלם של המצוה במסכת כתובות דף קג ע"ב, וכן מבואר במסכת בבא מציעא דף פה ע"ב ריש לקיש הוה מציין מערתא דרבנן, כי מטא למערתיה דרבי חייא איעלמא מיניה. חלש דעתיה, אמר: רבונו של עולם לא פלפלתי תורה כמותו? יצתה בת קול ואמרה לו: תורה כמותו פלפלת, תורה כמותו לא ריבצת. כי הווי מניצו רבי חנינא ורבי חייא, אמר ליה רבי חנינא לרבי חייא: בהדי דידי קא מינצית? חס וחלילה, אי משתכחא תורה מישראל מהדרנא לה מפילפולי! - אמר ליה רבי חייא לרבי חנינא: בהדי דידי קא מינצית? דעבדי לתורה דלא תשתכח

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מישראל? מאי עבידנא, אזלינא ושדינא כיתנא, וגדילנא נישבי, וציידנא טבי ומאכילנא בשרייהו ליתמי, ואריכנא מגילתא וכתבנא חמשה חומשי, וסליקנא למתא ומקרינא חמשה ינוקי בחמשה חומשי, ומתנינא שיתא ינוקי שיתא סדרי, ואמרנא להו: עד דהדרנא ואתינא - אקרו אהדדי ואתנו אהדדי, ועבדי לה לתורה דלא תשתכח מישראל. היינו דאמר רבי: כמה גדולים מעשי חייא. **וכתב המהרש"א במסכת בבא מציעא דף פה ע"ב** א"ל ר"ח לר' חייא בהדי דידי קמנצית כו'. יראה בזה שהשיב לו ר' חייא דידי עדיפא מדידך דאי משתכחת תורה ח"ו ודאי דהוה דידך עדיפא שעל ידי פלפולך תחזירה אבל אנא עבידנא שלא תשתכח, וא"כ דידך אינה אלא בכח ודידי הוא בפועל ויותר משובח דבר שהוא בפועל מאשר הוא בכח, ואמר מאי עבידנא אזלינא ושדינא כיתנא כו' שכל מעשה הזה לתורה הוא בתחלה לש"ש ולא היה בו שום שתוף ד"א וכוונה אחרת שלא לש"ש, כי אלו קנה בהמה לעורה היה בו מצד המוכר שיתוף ד"א, אבל מתחלת גידול הכתנא היה לשם תורה ולמצוה כדמסיים ומאכילנא לבשרייהו ליתמי ואריכנא מגילתא כו' עד דאתינא אקרו ואתנו אהדדי כו' שכל אחד נעשה לומד ומלמד שהוא מעלה העליונה בתורה וע"י זה לא תשתכח תורה מישראל, ומסיק ודקדק דאמר רבי גדולים מעשה חייא שהם עדיפים וגדולים מדר' חנינא מפני דר' חייא הם במעשה ובפועל ודר' חנינא אינן אלא בכח: **ועיין מה שביאר בשו"ת משנה הלכות חלק יג סימן קמט. ללמדנו שכל גדולת מעשה חייא הוא מכוח שאפילו יצירת הקלף ללמד בו תורה עשאו לצורך המצוה בזה ששתל פשתן ועשה ממנו רשת לצוד וצד צבי ושחט וחילק בשרו לעניים ועיבד את הקלף הכל למטרת לימוד תורה ובה נעשה הלימוד יותר מקודש ולא נשכח מהלומד.**

אבני ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים על מעשיו:

וכבר אמר חבוקוק פרק ב (יא) פ' אבן מקיר תזעק ופ' אבן מקיר תזעק ופ' אבן מקיר תזעק ופ' אבן מקיר תזעק ופ' אבן מקיר תזעק וכו'. **וכן כתוב בזוהר כרך ב (שמות) פרשת וארא דף כח ע"א** פתח ואמר (חבוקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה. **וכן כתוב בזוהר כרך ב (שמות) פרשת וארא דף כח ע"א** פתח ואמר (חבוקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה, כמה אית ליה לבר נש לאזדהרא מחובי דלא יחטא קמי קודשא בריך הוא, ואי ימא מאן יסהיד ביה, הא אבני ביתיה ואעי ביתיה יסהידו ביה, ולזמנין דקודשא בריך הוא עביד בהו שליחותא, תא חזי חוטרא דאהרן דאיהו אעא יבישא קודשא בריך הוא שירותא דנסינ עבד ביה ותרי שליחותי ביה אתעבידו, חד דאיהו אעא יבישא ובלע לאינון תניינא דילהון, וחד דהא לשעתא אתהדר ברוחא ואתעביד בריה. **עוד מבואר במסכת עירובין דף יח ע"ב** ואמר רבי ירמיה בן אלעזר: כל בית שנשמעין בו דברי תורה בלילה - שוב אינו נחרב. **עוד מבואר במסכת סנהדרין דף צב ע"א** ואמר רבי אלעזר: כל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה - אש אוכלתו, ואין הדברים כמוסר בלבד אלא כך פסק מרן השו"ע לכל אדם מישראל, **כן נפסק בשולחן ערוך אורח חיים הלכות ק"ש ותפלה של ערבית סימן רלח סעיף א** צריך ליהרר בלמוד הלילה יותר מבשל יום, והמבטלו עונשו מרובה. **והוסיף לבאר בשולחן ערוך יורה דעה הלכות תלמוד תורה סימן רמו סעיף כד**. כל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה, אש אוכלתו. ללמדנו עד כמה השפעת קול התורה על הבית. **דוגמאות מחז"ל כיצד אפילו בהמתן הושפעה מהן:**

ומבואר במסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק ח כשם שהצדיקים הראשונים היו חסידים כך בהמתן היו חסידות. אמרו גמליו של אברהם אבינו לא נכנסו לבית שיש בו ע"א, שנאמר ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים (בראשית כ"ד ל"א) ואנכי פניתי את הבית מתרפים. ומה ת"ל ומקום לגמלים מלמד שלא נכנסו לבית לבן הארמי עד שפנו כל הע"א מפניהם: **מעשה בחמורו של רבי חנינא בן דוסא** שגנבוהו לסטים וחבשו את החמור בחצר והניחו לו תבן ושעורים ומים ולא היה אוכל ושותה. אמרו למה אנו מניחין אותו שימות ויבאיש לנו את החצר. עמדו ופתחו לה את הדלת והוציאוה והיתה מנהקת והולכת עד שהגיעה אצל רבי חנינא בן דוסא. כיון שהגיעה אצלו שמע בנו קולה א"ל אבא דומה קולה לקול בהמתנו אמר לו בני פתח לה את הדלת שכבר מתה ברעב. עמד ופתח [את] הדלת והניח לה תבן ושעורים ומים והיתה אוכלת ושותה. לפיכך אמרו כשם שהצדיקים הראשונים היו חסידים כך בהמתן חסידות כמותן. **עוד מסופר במסכת חולין דף ז ע"א [על חמורו של רבי פנחס בן יאיר]** אקלע לה הוא אושפיזא, רמו ליה שערי לחמריה לא אכל, חבטינהו לא אכל, נקרינהו לא אכל, אמר להו דלמא לא מעשרך? עשרינהו ואכל, אמר ענייה זו הולכת לעשות רצון קונה ואתם מאכילין אותה טבלים. **עוד מסופר במסכת תענית דף כד ע"א על חמורו של רבי חנינא בן דוסא**, הויה ליה ההוא חמרא, כדהו אגרי לה כל יומא, לאורתא הוה משדרי לה אגרה אגבה ואתיא לבי מרה. ואי טפו לה או בצרי לה - לא אתיא. יומא חד אינשו זוגא דסנדלי עלה, ולא אזלה עד דשקלונה מינה, והדר אזלה. **עוד מבואר במסכת יומא דף ט ע"א** אמר רבי יוחנן בן תורתא מפני מה חרבה שילה. **וכתב בחידושי הריטב"א במסכת יומא דף ט ע"א** ר' יוחנן בן תורתא. אמרו בירושלמי (עי' תו"י) שנקרא כן על שם שמכר פרתו לכותי ולא רצתה לחרוש בשבת עד שהלך ולחש לה באזנה. **וכתב בתוספות הרא"ש מסכת יומא דף ט ע"א** ר' יוחנן בן תורתא. בפסיקתא מפרש שנתגייר על ידי פרה. הראת לדעת שאפילו חפציהם הגשמיים של צדיקים מושפעים לטובה ושורה עליהן קדושה.

דברי בית הלוי בהשפעת דור המבול על הבריאה:

והאריך בזה הבית הלוי בראשית פרק ו פרשת נח (יב) וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. אמרו במס' סנהדרין (דף ק"ח) וכו' ויש להבין דבשלמא האדם הוא בעל בחירה אבל הבהמה הרי אין לה יצה"ר לעניינים כאלו ועשייתה הוא רק בטבעה והיאך תעשה כדברים הללו. וכו' ועיין בזוה"ק (ח"א ס"ח ע"א) וז"ל אי בני נשא חטאן בעירי ועופא שמיא ושאר בריין מה חטו, א"ל בגין דכתיב כי השחית כל בשר כולוהו הו מחבלי אורחיייהו שבקו זיינייהו ודבקו בזיני אחרי. הרי דבאמת תירץ כן דמש"ה השחית גם להבהמה. אמנם עיין במהרש"א שכתב דקשה לעשות פלוגתא בין הני שני מימרות שהובא בגמרא סמוכים זה לזה יעו"ש. רק הענין דכמו דהאדם פועל בעצמו ע"י הרגילו במעשיו הרעים ועושה בעצמו טבע שניה להיות טבעו משתוקק ונמשך לעשות כמעשיו הקודמים, וגם אם בשכלו מכיר כי לא טובים

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

הם וכמו שאמר הכתוב (הושע ה) לא יתנום מעלליהם לשוב דגם אם בשכלו רוצה לשוב עכ"ז מעלליהם הקודמים אינם מניחים אותו לשוב כי הם השרישו בגופו טבע שניה להרע. וכמו כן הוא פועל במעשיו בכל העולם התחתון בכלל, ולא מבני אם חטא בפרהסיא הרי ודאי דגורם לאחרים הרואים שילמדו ממנו, אלא אפילו אם חוטא בזניעא בינו לבין עצמו מ"מ ע"י המשכו אחר איזו תאוה הוא מגביר כחה של התאוה הלזו עד שמשריש זה בטבע של כל הברואים ובהעולם להיות טבעם נמשך לזה יותר ממה שהיה מקודם, כי כן יסד מלכו של עולם בהטביעו טבע לכל בריותיו להיות טבעם נשתנה ונמשך אחר מעשה האדם והרגלו, וכפי רוב עשיית האדם כן ישתנה טבע של כולם אם מעט ואם הרבה. ולא לבד בבריות החיים אלא גם בדוממים נעשה טבע חדשה הגורמים להשוכן בתוכם להיות להם נטיה לזה. וכמו שאמר הכתוב (ירמיה ב') ותבאו ותטמאו את ארצי, דע"י מעשיהם טמאו לגוף הארץ, כי טבע המדינות חלוקים ג"כ וכמו שאמרו בגמרא (קדושין מט) עשרה קבין זנות ירדו לעולם תשעה נטלה כו', וכן בכל המדות, וענין זה הגם כי לא נוכל להשיגו בשכל מ"מ כל אדם יוכל להרגישו בחוש ממש בבואו לאיזה מדינה אחרת חדשה שהיא פרוצה באיזו פרט מן הפרטים ימצא גם בעצמו איזו נטיה והמשכה לזה הפרט יותר ממה שהיה לו כשהיה במדינה אחרת: **וזהו שאמר הכתוב (חבקוק ב) כי אבן מקיר תזעק וכפים מעץ יעננה**, ואמרו בגמרא (תענית יא) דאבניו וקורותו מיתו מעידים על האדם בשעת הדין, דמכל פרטי מעשיו נעשה איזו שינוי בהעצם הגם דאינם נרגשים לעיני בשר בזה העולם וממילא כשיביט עליהם לעיל יתברר על ידיהם כל מעשיו בכל פרט, ובכל מקום אשר יפנה להביט ימצא כתובים וחרותים מעשיו. וכן היה בדור המבול שהגבירו כל כך התאוה להזדקק לשאינם מינם עד שנעשה כן בטבע ונתחדשה זאת הטבע גם להבהמה לעשות כן עכ"ל:

לבישת בגדי צדיק מסוגל להאציל מקדושתו:

הובא בקובץ הסופר יד. מרן זיע"א כתב בחת"ס עה"ת פרשת תולדות דף קכ"ה טו"א בד"ה הלא וגו' כתב וז"ל הלושב בגדי צדיק יאצל עליו מאותו רוח, דבמלבושיו של אדם נאצלים מקדושתו של הלושב בסוד אשר ילבשם תחתיו מבניו, וה"ה בהיפך כגון מטומאתו של עשוי היו בגדיו מטומאים וכו' עכ"ל. ועיין בשו"ת ודרשת וחקרת ח"ה אבה"ע סימן יח שהביא את דברי הירושלמי אשר הן מקור לדברי החת"ס והגר"ח קנייבסקי שיש קדושה בחפצי הצדיק ומשפיעים על האדם. ועוד עיין בשו"ת מעדני סופר ח"ב סימן קי"ז בזה.

ומעשה שהיה בהרה"ק ר' משה לייב מסאסוב זיע"א

ומעשה שהיה בהרה"ק ר' משה לייב מסאסוב זיע"א שבעת פרידתו מרבו הרבי ר' שמעלקא זיע"א נתן לו צידה לדרך ככר לחם דינר והקפוטתו שלו, והגם שהדבר היה לפלא בעיני הרמ"ל מ"מ לא הרהיב בנפשו להרהר אחר רבו, והנה בעודו בדרכו שמע קולות מבור אחד וכאשר התקרב לבדוק הדבר התברר שיש בבור מוכסן אחד שנתחייב לשלם שכר דירה וכאשר לא היה לו לשלם נתנו הפריץ בבור יחד עם ב"ב, בשמוע הרמ"ל כך נתן להם קודם כל את ככר הלחם ועודם שהשייית יעזור להם, אח"כ הלך לפריץ ונתפטר עמו שיוותר על חלק מהחוב והשאר ישלם לו הוא ונתן לפריץ את הדינר, והנה הפריץ בראותו כי רק דינר אחד הוא נותן לו כעס מאד וחמתו בערה בו על כי הוא מבזה אותו ונותן לו רק דינר על כל החוב, וצוה למשרתיו לכלאו ולא נח מרוגזו עד שצויה להשליכו לכלביו המורעבים שהיו יכולים לטרוף אדם בכמה רגעים, אמנם הרמ"ל התעטף בקפוטתו של הרר"ש והכלבים ברחו ממנו ולא נגעו בו, והפריץ בראותו כך הזדעזע מאד ממראה עיניו ואמר להרמ"ל, אני רואה שאתה אדם קדוש והסכים לוותר על כל החוב ושחררו לגמרי זכותם יגן עלינו ועכ"י אמן.

חפצי צדיק קודש הם:

ויקם שדה עפרון אשר במכפלה וגו' כג יז. וברש"י תקומה היתה לו שיצא מיד הדיוט ליד מלך. שח הרה"ק בעל השפע חיים מצאנו קלויזנבורג זצ"ל מכאן מקור נאמן להא דידוע מפי ספרים וסופרים שחיבה נודעת לחפץ של צדיק ולפי שהקדושה שורה על החפצים של הצדיק לכן מיד כשיצאה השדה מרשותו של עפרון לרשות אברהם האירה באור הקדושה עד כדי השתנות צורתה. וסיפר לי כ"ק אאמ"ר הרה"ק מרודניק זצ"ל שהיתה לו בירושלם קופסת טבק מהרה"ק מראפשיץ מאת חותנו בזו"ר הרה"ק מבארנוב זי"ע ופעם אחת בישבו אצל שולחנו הטהור של זקה"ק מצאנו זי"ע נענה ואמר לאחד שישב אצלו הלא תראה שזקני יתעניין היום אצלי אודות קופסת הטבק שלי והיה הדבר לשחוק בעיניו והתערבו ביניהם על בקבוק שכר אם יהיה כדבריו, והיה אך הוציא כ"ק אאמ"ר את הטבק פושקעי מכיסו הרגיש זקה"ק בכך ופנה אליו באמרו מאין לך קופסא יפה זו הלא נא לי אותה וכשהגישה לפני זקה"ק פתחה והריח בה למרות שדרכו בקודש היתה שלא להריח טבק אף פעם בגלל קדושת הקופסה.

מוסר השכל:

נמצינו למדים מכל הנ"ל עד כמה גדול כוחו של האדם להשפיע ח"ו לרעה על כל חפציו ועל קורות ביתו במעשיו ודיבוריו הרעים, ובדיבור לשון הרע בבית משפיע להביא מרעת בקירות הבית וק"ו משפיע על בני ביתו לרעה, וממילא גם ההפך הן משפיעים לרעה על האדם ואף גורלו תלוי בכך כמבואר בזוהר, ומאידך כפולה ומכופלת מידה טובה עד כמה יכול האדם לקדש ולרומם את כל חפציו הגשמיים ולהפכם לרוחניים כעין חמורן של צדיקים כנ"ל, וק"ו את גוף האדם עצמו שיש בו נשמה חלק אלוהי ממעל שע"י מעשיו ודיבורו שעושה בכדי לעשות רצון השייית מקדשים את האדם ומרוממים אותו וכלשון חז"ל בברכות אשר קידשנו במצוותיו. ולכן בכל בית שנשמעים בו דברי תורה הבית מתקיים וההפך אם אין נשמעין בו דברי תורה אש שורפתו, והוא הטעם לעשיית לימוד חנוכת בית בכניסתו לבית חדש, וממילא זוכה שבניו אשר גודלים בבית מקודש ששורה עליהן רוח של קדושה ונעשים זרע אשר ברכ השם.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

**בידידות ואהבה
מרדכי מלכא**